И ябълката ~~[illegible]~~ може само да ~~[illegible]~~ блести, като ~~умира~~ изтлява. Вѣченъ сдрачъ! Защото, най-после, ~~[illegible]~~ величието и човѣшкитѣ жертви ~~[illegible]~~ сж били ~~[illegible]~~ най- неплодоносни ~~[illegible]~~ при своето голѣмо слънце? Господарю, ~~[illegible]~~ щомъ не сте почувствували това голѣмо отчаяние, вие не сте поетъ!

При тия думи, страхъ обзема всички.

Поручикътъ. - Това е краятъ вече.

Джандуйа. - ~~Особено~~ Само не стреляйте.

Комендантътъ. - Не стреляйте.

Панталонъ. - Господи, ~~Велико~~ Боже! Света Дева Мария, Свети Антоний, закриляйте мѣ.

Будкадисията, като се опитва да си пробие пѫть. - Отивамъ си.

Войниитѣ ~~[illegible]~~ - Твоята .....!

Подпоручикътъ. - Ще ни нападнатъ. Внимание тамъ, горе!

Войниитѣ. - Нападатъ ни.

Движение.

Работникътъ. - Ще паднатъ върху насъ.

Гласове. - Спокойствие! Не стреляйте!

Регентътъ сваля шапката си.

Стентерело, тласканъ отъ нѣкаква непозната дълбока сила, извиква за първи пѫть ~~въ~~ живота си, съ гръмовенъ гласъ. - Да живѣе свободата!

Изстрелъ. Стентерело пада убитъ.

Орландо, като го подкрепя. - ~~Велики~~ Клети човѣче! Презъ цѣлия си животъ ти се страхуваше и умрѣ отъ първия си героиченъ викъ.